

Stokholmas Latviešu ev. lut. draudze

Draudzes ziņas

Nr. 120

Cerību sēkla

Rudenī redzam cilvēka darba pūļu ražu, dabas pienesumus, kas mums dāvināti. Rudens aicina uz pārdomām par to, ko esam paveikuši vai neesam darījuši, lai sevi bagātinātu un uzturētu.

Jēzus, runāja līdzība: "Sējējs izgāja sēt sēklu. Viņam sējot, citas sēklas krita ceļmalā un tika samītas, un debesu putni tās apēda; citas krita klintainē un uzdīgušas novīta, jo tām nebija valgmēs; citas iekrita starp ērkšķiem, un ērkšķi, reizē augdami, tās nomāca; citas krita labā zemē, tās uzdīga un nesa simtkārtīgus augļus." To pateicis, viņš sauca: "Kam ausis dzirdēt, tas lai dzird."

Šī līdzība ir šāda, redzi, sēkla ir Dieva vārds. Ceļmalā ir tie, kas dzird; bet tad nāk sātans un paņem prom vārdu no viņu sirdīm, lai tie neticētu un netaptu izglābti. Bet kas sēts klintainē – ir kā tādi cilvēki, kas, vārdu dzirdējuši, ar prieku to uzņem, bet, būdami bez saknēm, tikai uz brīdi notic, bet pārbaudījuma laikā atkrīt. Bet kas sēts starp ērkšķiem – ir kā tādi cilvēki, kas vārdu ir dzirdējuši, bet dzīves rūpesti, bagātība un baudas to noslāpē, un augļi neienākas. Bet kas sēts labā zemē – ir kā tādi cilvēki, kas vārdu dzird un glabā to krietnā un labā sirdī un augļus nes pacietībā."

Šajā mīklainā pasaulē mēs nosakam par savu dzīvi. Mēs nosakam ko mēs gribam darīt no tā, ko ikdiena piedāvā. Mēs varam izšķirties vai mūsu dzīve būs notikumu bagāta un saistoša, sev par piepildījumu, un citiem par prieku, jeb to pavadīt pašplūsmā, vienaldzībā, it kā attīstību nevarētu ietekmēt. Kas notiek, notiek, un tur nekā nevar darīt.

Tomēr mēs dzīvojam pasaulē ar nesaskaitāmām iespējām, arī ja pasaule pilna neizprotamām ciešanām, neticamiem ļaunumiem, neizciešamām mokām, kas dažkārt atņem dzīvesprieku. Vairums, tomēr nepadodas un turpina savas dzīves gaitas ar ilgām dvēselē, ar cerību sirdī. Cerības sēkla ir iesēta mūsu sirdīs. Ir arī cita pasaule. „Mūsu Tēvs debesīs, svētīts lai top Tavs vārds. Lai nāk Tava valstība, kā debesīs, tā arī virs zemes . . .”

Cerību sēkla. Sējējs izgāja un iesēja šo cerības sēklu: Sējējs spēja šajā brīnumainā pasaulē darīt debesu valstību redzamu. Nav tikai nejaušība visā notikušā. Pasauli var mainīt, tā ka ļaunums zaudē to spēku, kas cilvēka prātu aptumšo. Tur, kur notiek ļaunums, vienlaicīgi notiek arī labais. Ir pretpēks. To redzam un dzirdam, ja mūsu sirdis ir atvērtas. Šis pretpēks mūs vada, un mēs kļūstam līdzdarbinieki tam, kas dod dvēseles mieru, līdzcilvēkam prieku, Debesutēvam slavu un godu.

Sējējs izgāja un iesēja šo cerības sēklu, sēklu kas auga, aug, un augs un nesīs augļus. Viņš sēja daudz un bija cerību pilns, jo zināja, ka būs daudz augļu, arī ja dažas krita ceļmalā, klintainē vai starp ērkšķiem.

Sinepju sēklas koks atgādina Jēzus vārdus: „Debesu valstība ir līdzīga sinepju graudiņam, ko kāds cilvēks iesēj savā laukā. Tā gan ir pati mazākā no sēklām, bet, kad izaug, ir lielāka par citiem stādiem un kļūst par koku, tā ka pat debesu putni ligzdo tā zaros.” *Mateja 13:31*

Prāveste Ieva Graufelde

Vai sports mums māca par dzīvi?

Pazīstu daudz sporta fanātiķus, un novērojot viņus bija jāsāk domāt! Sports un reliģija – divas tik atšķirīgas lietas, un tomēr tām tik daudz līdzību. Abās sfērās atrodam kā sadraudzību, cerību un pestīšanu, tā arī elles draudus (izraidīšanu), un dziesmas.

Sporta psihologs Daniels Wanns (Daniel Wann) atradis, ka līdzības starp sporta līdzjutējiem un organizēto reliģiju ir pārsteidzoši lielas. Aplūkojot vārda krājumu, viņš atklājis tos pašus terminus: ticība, uzticība, pielūgums, rituāls, nodošanās, upuris, saistības, lūgšana, ciešanas, festivāls, un svinības.

Nesen no Toronto Sv. Jāņa draudzes macītāja Fritz Kristberga saņēmu rakstiņu angļu valodā par beisbolu, ko pārstrādāju. Šeit ir dažas domas:

- Sporta spēlē nav laika ierobežojuma; *teorētiski* tā var turpināties mūžīgi, ja vien kāds ir gatavs spēlēt.

Dzīves mācība: dzīvē ir nepieciešama pacietība, izturība, apņēmība!

- Sporta spēlēm nepieciešams spēles "laukums", dažkārt spēle notiek dabīgā zālē!

Dzīves mācība: mums visiem ir nepieciešams laukums, mazs Ēdenes dārzs - mūžīgi zaļojoša vieta.

- Sportā ir statistika - visi rezultāti tiek mērīti, reģistrēti, un izvērtēti.

Dzīves mācība: viss ir ierakstīts - mūsu atmiņā, citu atmiņās, Dieva atmiņā.

- Spēles uzdevums ir sasniegt uzstādīto gala mērķi.

Dzīves mācība: mēs visi gribam nonākt tur, kur mūsu panākumi tiek novērtēti.

- Lai nokļūtu mērķī ir jāuzdrošinājas, jāriskē, lai pārvarētu ceļā izliktos sarežģījumus, pat bīstamos.

Dzīves mācība: Tieši tāda ir dzīve! Mūs var apgāzt, izspiest, padzīt!

- Vārtos iesista bumba vai mērķa sasniegšana izraisa skatītāju gaviles! Komanda saskrien kopā, viens otru apkāpj, ceļ pat gaisā un kopā ar līdzjutējiem kliec un dzied!

Izlasiet Mateja evaņģēlijā Līdzību par pazudušo dēlu 25:31-46.

- Iesist bumbu vai ripu mērķī nav viegli.

Dzīves mācība: Dzīve ir grūta. Iespējams, ka kāpjot pa "karjēras kāpnēm" būs neveiksmes. Ir svarīgi nezaudēt drosmi!

- Komandai ir savi sarežģītie, mulsinošie un neskaidrie uzbrukuma vai aizsardzības signāli un manevri.

Dzīves mācība: Dzīvei arī ir savi sarežģītie un mulsinošie signāli, daži atklāj un izskaidro, citi apmulsina un maldina.

- Tiesneši lēm par spēlētāja sniegumu.

Dzīves mācība: Citi jūs vērtēs. Strīdēšanās neatmaksājas, toties var censties nākamajā reizē darīt citādi.

Prāveste Ieva

Mazo bērnu nometne Sandbijā

Arī šogad Ēlandē Sandbijā notika Mazo bērnu nometne Zanes Zaļkalnes vadībā. Šogad Mazo bērnu nometnē piedalījās 15 bērni no 7 ģimenēm ar vecākiem/vecvecākiem — Zaļkalni, Johansonu, Rozīši, Milleri, Graši, Leimaņi, Agriņas/Upe. Mazākais no bērniem bija Tomass Rozītis (10 mēn.), bet lielākā - Aleksa Luīze Agriņa (14.g) Tā bija patiesi piepildīta un gaiša nedēļa no 24. - 31. jūlijam, kad mēs atkal tikāties Sandbijā. Tikāties, lai pabūtu kopā. Ingrīdas Leimanes vadībā kopā dziedātu, ietu rotaļās, ar levu Graufeldi pabūtu (daudzi pirmoreiz)

Sandbijas baznīcā, ar Lukasu Rozīti bērni piedalījās teātra nodarbībās, ar Zani Agriņu mazie bērni darbojās mākslas nodarbībās un skaitīja pirkstu spēlītes, bet ar Aleksu Agriņu lielākie bērni devās piedzīvojumu meklējumos (arī apraka ziņu līdz nākošā gada nometnei) un strādāja mākslas nodarbībās.

Par gardu ēdienu mums rūpējās Andrejs Leimanis un Erlings Johanssons. Vienu dienu nometnē veltījām pārgājienam uz jūru, kur kopā ar bērniem meklējām interesantus akmeņus, tāpēc mūsu mugursomas atpakaļceļā bija mazliet smagākas. Mums, pieaugušajiem, šis laiks kopā ar mūsu bērniem un vienam ar otru arī bija ļoti jauks, jo daudzi no mums ir draugi. Tā ir iedvesmojošu domu apmaiņas un atkaltikšanās nometne, jo dzīvojam katrs Vācijā, Zviedrijā, Anglijā un Latvijā. Bet vēlēšanās domāt, strādāt, pabūt kopā, runāt un dziedāt kopā latviski - mūs vieno. Tas dod spēku un iedvesmu gan mūsu bērniem, gan mums pašiem.

LIELS, LIELS PALDIES visiem nometnes dalībniekiem, organizatoriem un atbalstītājiem!
Ar pateicību un mīlestību par iespēju atkal būt šajā nometnē - *Zane Agriņa*

Informācija par projektu "Crossroads"

crossroads

Stokholmā š.g. martā uzsākās ES pilsoņu projekta ietvaros „Crossroads – Informācija un atbalsts ārzemju Eiropas Savienības (ES) migrantiem” darbība.

„Crossroads” ir konsultācijas un atbalsta centrs cilvēkiem no ES valstīm, kas Stokholmā dzīvo nabadzībā vai bezpajumtniecībā. Pie „Crossroads” darbinieki un brīvprātīgie darbinieki dod padomus un atbalstu, veicina un izpalīdz kontaktēt valsts iestādes un organizācijas, darba devējus, dzīvokļu īpašniekus un sociālos aprūpētājus.

„Crossroads” vada un finansē sabiedriskā labuma organizācija Stokholmas Pilsētas misija (Stockholms Stadsmission) sadarbībā ar Darba meklēšanas iestādi (Arbetsförmedlingen), Eiropas Sociālo Fondu (Europeiska Socialfonden), Pestīšanas Armiju (Frälsningsarmén) un Stokholmas pilsētu (Stockholms stad). Šai projektā arī sadarbojas Centra baznīca (Citykyrkan), Pasaules ārsti (Läkare i världen), Jaunā Kopiena (Ny Gemenskap), Sarkanais Krusts (Röda Korset), Svētās Klāras baznīca (St:a Clara kyrka).

„Crossroads” strādā daudz brīvprātīgo, kuri kopā runā 12 ES valodās. Brīvprātīgi arī darbojas juristi un psihologi sniedzot padomus un atbalstu.

No latviešu puses „Crossroads” darbību atbalsta Latviešu Palīdzības komiteja Zviedrijā kopā ar Stokholmas latviešu ev. lut. draudzi. Kā brīvprātīgi darbinieki „Crossroads” ikdienas darbā, patlaban iesaistījušās divas latviski runājošās personas.

Pakalpojumu sniedzēja darba laiks:

No pirmdienas līdz piektdienai plkst. 08.00 – 12.00

Adrese: Crossroads, Nordenflychtsvägen 62, Stokholmā

Telefons: 08-787 86 56

„Crossroads” var atrast tīmekļa vietā www.stockholmcrossroads.se

Drīzumā tur arī būs pieejama informācija latviešu valodā.

Tuvāku informāciju par „Crossroads” projektu un darbību, var saņemt no Kristīnes Bergholcas, e-pasts kristine@abc.se

Jubilejas

Sirsnīgi apsveicam un vēlam Dieva svētību!

Š.g. 25. augustā

**Stokholmas latviešu ev. lut. draudzes
ilggadīgai valdes loceklei**

Ainai Zvejniecei piepildījās 85 mūža gadi

Š.g. 3. jūlijā

**Stokholmas latviešu ev. lut. draudzes
ilggadīgam padomu devējam un palīgam**

Erling Johansson piepildījās 60 mūža gadi

Lūgšana – saruna ar Dievu

Jauni un veci lūdz daudz vairāk nekā iedomājamies. Lūgt ir cilvēcīgi. Visbiežāk tas notiek vienatnē, bet dažkārt arī kopā ar kādu citu. Tās nav pirmā kārtā mūsu prasības Dievam. Tās nav māģisks atrisinājums visiem mūsu jautājumiem. Lūgšanas nobriest — attīstās, tāpat kā viss, ko atkārtoti daram. No prasībām tā pāriet uz sarunu ar Dievu – sarunā nāk atbildes. Ja ticība ir personiskas attiecības ar Dievu, tad tā izpaužas sarunā. Par visu var lūgt.

Lūgšana var būt izmisīgs sauciens, vai pateicības slavinājums. Lūgšana var aizstāt asaras vai izteikt izbrīnu. Visbiežāk lūgšana uztur vai spēcina cerību.

Lūgšanai nav robežu, noteikta forma, vieta, vai valoda. Visi var lūgt, vienalga kad, vienalga kur, un vienalga par ko. Jaunā derība mudina „turēt lūgšanas, pielūgšanas, aizlūgšanas, pateicības lūgšanas par visiem cilvēkiem.” (*Pāvila vēstulē Timotejam 2:1*)

Visbiežāk lūdzam ar vārdiem, paša vai cita. Lūgšana var arī būt klusa, bezvārdu, dziesma, izsaukiens, vai gavile. Lūgšanai ir daudz izteiksmes formas. Varam lūgt vieni vai kopā ar citiem, patvaļīgi, vai organizēti, kā dievkalpojumā. Lūdzam daudz vietās.

Daži cilvēki lūdz saliekot rokas un noliecot galvu, citi paceļ acis uz augšu. Daži nokrīt ceļos, bet daudzi lūdz arī citā veidā. Dažreiz ir vieglāki lūgt kad ir miers, jeb būt zināmā vidē. Baznīcas telpa aicina lūgt!

Kā iemācās lūgt? Lūdzēju padomi ir līdzīgi: ir svarīgi to darīt regulāri, un nepieļaut garstāvoklim vai īpašam notikumam noteikt gribu sarunāties ar Dievu. Ir jāizšķiras par laiku un vietu, jo chaotiskos dzīves posmos spēki aiziet cenšoties visu paveikt un šķiet neiespējami atrast laiku lūgšanai.

Varbūt dienu iesākt ar lūgšanu?

Varbūt vakarā būs brīdis, kad iznāk apsēsties pie aizdegta sveces.

Ja vārdi nenāk paši no sevis, tad var lūgt ar citu pierakstītiem vārdiem. Bībeles psalmos atrodam lūgšanas piemēroti dažādām dzīves pieredzēm.

Laikmetiem ejot, Tēvreize ir bijusi tā lūgšana, ko iemācās no galvas un glabā sirdī:

**Mūsu Tēvs debesīs! Svētīts lai top Tavs vārds!
Lai nāk Tava valstība.
Tavs prāts lai notiek kā debesīs tā arī virs zemes.
Mūsu dienīšķo maizi dod mums šodien.
Un piedod mums mūsu parādus,
kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem.
Un neieved mūs kārdināšanā. Bet atpestī mūs no ļauna.**

No zviedru kristīgās tradīcijas Svētās Birgītas lūgšana ir plaši pazīstama:

Rādi man, Kungs, Tavu ceļu Un dari mani gribīgu iet to.

Reiholds Nībūrs dod vārdus Gara miera lūgšanai:

Dievs, dod man dvēseles mieru pieņemt to, ko es nespēju mainīt,

drosmi mainīt to, ko spēju, un gudrību atšķirt vienu no otras.

Dzīvot dienā kurā esmu; izbaudot katru mirkli; Pieņemt grūtības kā ceļu uz mieru;

Pieņemt, kā Viņš, šo grēcīgo pasauli — tādu, kāda tā ir, nevis kā es to gribētu;

Uzticībā, ka Viņš visu pagriezīs labā virzienā, kad sevi nododu Viņa Gribai;

Lai šajā dzīvē es būtu priecīgs un mūžībā pavisam laimīgs ar Viņu. Āmen!

Vienotības lūgšana:

Kungs, dari, lai mēs būtu viens.

Dāvā vienotību mūsu ilgās un taisnīguma meklējumos.

Dāvā vienotību mīlestībā, lai mēs kalpotu Tev, palīdzot vismazākajiem brāļiem un māsām.

Dāvā vienotību dedzīgajā velmē skatīt Tavu vaigu. Kungs, dari, lai mēs būtu viens Tevī.

Kāda ir Tava lūgšana? Dievs klausās!

Prāveste Ieva

Palīdzi mums atrast klusuma dāvanu, vienkāršības un vienatnes, kur viss, kam pieskaras, pārvēršas par lūgšanu: kur debess ir mana lūgšana, putni mana lūgšana, vējš kokos mana lūgšana. Jo Dievs ir viss, visur.

Mirušo piemiņas dievkalpojums, svētdien 6. novembrī plkst. 15.00 Somu baznīcā, Stokholmā

Latviešu Baznīcas Gadā, pēdējā svētdiena ir Mūžības svētdiena jeb Mirušo piemiņas diena, kad kavējamies pie nāves un Mūžīgās dzīvības jautājumiem. Dzīvošana, un līdz sekošana Baznīcas gadam, un katra Baznīcas gada laika noskaņai, palīdz iezīmēt noteiktu iezīmju kopumu garīgajā dzīvē, lai dzīves laiks iegūst citu spraigumu. Mēs savā draudzē mirušo piemiņas dienu atzīmējam tā, kā to dara Zviedru Baznīcā, Visu svēto nedēļas nogalē.

Baznīcas simbolikā šai svētdienai ir lilijas zieds. Lilija ir simbols nākamai dzīvībai. Lilija atgādina mirstību, kā visi ziedi. "Viņš uzaug kā puķe un novīst, viņš kā ēna un nepastāv." (*Īj 14:2*) Liturģiskā krāsa šai dienai ir violeta, norādot uz nāves nopietnību, bet baltā, ko redzam uz altāra, ir simbols mūžīgai cerībai. Kapos, daudzas sveces liecina par dzīvi, mīlestību un gādību, atmiņām, bēdām, zaudējuma sāpēm.

Mirušo piemiņas svētdienai

77. psalms izsaka svārstības gara noskaņojumā kādas bēdu laikā piedzīvo cilvēks. Mēs ticam. . . tomēr šaubamies — dažkārt nojaušam tā Dieva prombūtni, ko gribam apliecināt. Mierinājums nāk ar apziņu, ka šīs emocijas, ir cilvēcīgas.

Balsī es brēcu uz Dievu, lai ieklausās manī!
Grūtā dienā es meklēju Kungu,
naktī rokas man sniedzas un nepiekūst,
bet dvēsele neatgūstas!

Es pieminu Dievu un vaidu,
es žēlojos un pagurst man gars.
Tu turī man vaļā acu plakstus,
Es esmu tā satriekts, ka nevaru parunāt.

Es domāju par senajām dienām,
par gadiem, kas aizgājuši,
atceros, kā dziedāju naktī,
savā sirdī es prātoju, meklēja mans gars.

Vai uz mūžiem mūs atmetis Kungs?
Vai uz visiem laikiem izsīkusi Viņa žēlastība?
Vai viss cauri, kas solīts uz audžu audzēm?
Vai tad žēlot aizmirsis Dievs?

Vai tad žēlot aizmirsis Dievs,
vai dusmās aizslēdzis savu līdzjūtību?
Un saku, šī mana nelaime,
Visaugstais savu labo roku!

Pieminēšu, ko paveicis Kungs –
jā, pieminēšu brīnumus, ko Tu darījis!
Es pārdomāšu visus Tavus darbus,
par Tevis paveikto es prātošu.

Ir svarīgi domāt pozitīvi un radoši. Katrai dienai ir vajadzīgs mērķis, ko gribam sasniegt. Panākumi iepriecina. Nepacietība ir vērtīgo spēku izšķiedība. Ir labi iemācīties pieņemt katru dienu kā jaunu un vienmēr atgādināt sev, ka Dievs mūs mīl un patiesi zina, kā mēs jūtamies. Mēs Dievam varam uzticēt savu nākotni tāpat kā dienu, kurā dzīvojam šeit un tagad.

Mīļais Dievs, mēs pateicamies, par gaišām laimīgām dienām, un par Tavu žēlastību, kas dod to, kas mums ir vajadzīgs vistumšākās dienās.

Prāveste Ieva

„Vai tu nezini,
vai tu neesi dzirdējis –
mūžīgs Dievs ir Kungs,
kas radījis zemes malas,
Viņš nepagurs un nepiekusīs,
neizdibināma ir Viņa saprašana!
Viņš nogurušam dod spēku,
un spēcina to, kam nav stipruma!
Nogurst jauneklī,
un pagurst varoņi –
kluptin tie klūp!
Bet, kas cer uz Kungu,
atgūstas spēku,
ceļas spārnos kā ērgļi,
skrej un nepiekūst,
iet un nepagurst!”

Un sākumā bija prieks

Ar prieku viss evaņģēlijā sākas, ar prieku beidzas. Piecas reizes Ziemsvētku stāstā ieskanas prieka motīvs, katru reizi spēcīgāk un dziļāk.

Jau pirmajā Lūkas nodaļā plūst līksmības skaņas. „Un tev būs prieks un līksmība un daudzi par viņa piedzimšanu priecāsies,” tā eņģelis pasludina Elizabetes vīram Cacharijam Jāņa Kristītāja piedzimšanu. Un arī Marijai eņģelis Gabriels nes prieka vēsti: „Esi sveicināta, tu apžēlotā!” Te latviešu tulkojums nav precīzs, pareizāk būtu daļiņa un maigā!

Marijai toreiz bija sešpadsmit gadu, un viņa bija neparasti daļa. Nacaretas jaunavas tālu bija izslavētas ar savu skaistumu, bet Marija bijusi skaistāka par visām. Par viņas skaistumu uzglabājušās daudzas leģendas. Viņas sejā bijis kaut kas bērnišķīgs, tā bijusi brūngana, rožaina kā mandeļu koka zieds pavasara krēslā, viņas nakšņaini melnās acis starojušas kā zvaigznes. Tās bijušas plaši atplestas, kā bērnam izbrīnā.

Prieks, ko eņģelis Marijai vēstīja, to tā satrauca, ka viņa to nevarēja paturēt sevī. Viņai bija tas jāstāsta kādam mīlam cilvēkam, kādai sapratējai, jo prieks, kā dziesma, prasa atbalsi. Un viņa aizsteidzās pāri kalnājiem uz Cacharija māju, lai apciemotu Elizabeti. Abas apskaujas, un prieka motīvs skan divās variācijās: Elizabete, saņēmusi Marijas bijīgo sveicienu, jūt bērniņu sakustamies savās miesās, un Marijas sirds gaviļē, gaidot bērniņa piedzimšanu: „Un mans gars priecājas par Dievu, manu Pestītāju.”

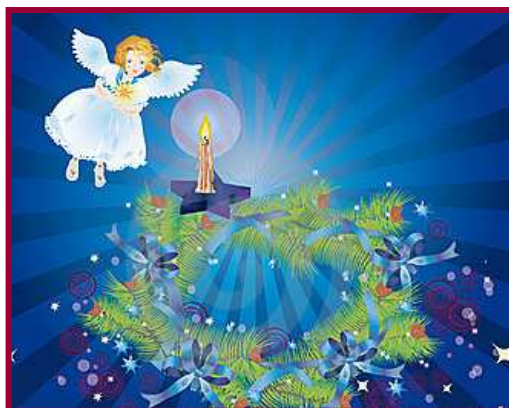
Visi šie gaišie motīvi kā zvani šalc un saplūst piektajā — prieka motīvā, kad eņģelis nāca pie ganiem un „tā Kunga spožums tos apspīdēja”. — „Es jums pasludinu lielu prieku...”

Ja Eiropas kultūra, tās dzeja, glezniecība un mūzika tiešām eksistē, tad tiešām tas tā arī Svētajā naktī noticis...

Lai sāpes deldētu un prieku vairotu, piedzima Jēzus. Īsi pirms Golgātas ceļa viņš saka saviem mācekļiem, ka mātes prieks par bērna piedzimšanu esot tik liels, ka tā aizmirstot visas sāpes, viņa sāpes vairs nepieminot tās līksmības dēļ, ka cilvēks dzimis pasaulē. Skaidrāk vairs nevar pateikt dzīves jēgu: cilvēks piedzimst, lai priecātos par Dieva pasauli: „Un jūsu sirds līksmosies, un jūsu prieku neviens jums neatņems.” Prieka noslēpumu pazīst pazemīga, modra sirds, kas nav notrulinājusies un spēj brīnīties.

To lielā mērā prata Bachs un Fra Beato Andželiko (1387-1455). Visās viņa gleznās staro prieks, bet neaizmirstami tas virmo Kristus piedzimšanā. Viņa krāsas nebija no šīs pasaules. Kāda Florences leģenda vēsta: viņš paņēma gabaliņu debess zilgmes, saberza to uz paletes – un tā radās skaistā zilā krāsa; tad viņš paņēma gabaliņu saules un saberza to zeltā; viņš iemērcā otu rīta ausmā – un sarkanā krāsa radās atliku likām; bet, tad viņš otu iemērcēja mēnesnīcā, tad viņam bija tīrāks sudrabs nekā visiem karaļiem. Pazemīgā lepnumā viņš pateicās Dievam katru dienu par gaismas brīnumu. Viņš bija kā bērns starp gleznotāju gigantiem Florencē. Bet tas, kas Svētajā naktī piedzima Betlēmē, mums piekodināja mācīties no bērniem.

Upsalā, 1954; gada adventē Zenta Mauriņa

Kasieres informācija

Vispirms vēlos visiem draudzes locekļiem pateikties par šī gadā sniegto ekonomisko atbalstu samaksājot draudzes nodevu, ziedojot Sandbijai un citiem pasākumiem!

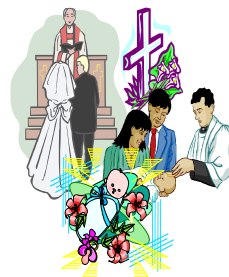
Pēdējos gados valsts pabalsts samazinājies jo draudzei pašai jāsegādā 50% no saņemtā pabalsta - tādēļ kolektes, ziedojumi un draudzes nodevas ir ļoti nozīmīgas draudzes turpmākai darbībai. Mēs būsīm pateicīgi par katru, mazu vai lielu, ekonomisko atbalstu.

Daži gan ir **piemirsuši samaksāt š.g. (2011) draudzes nodevu** un Jums lūdzu iemaksāt 100 kronas draudzes pasta tekošā rēķina kontā 35 17 73-7.

Lai draudzes valdei un padomei darbs justos lietderīgs, svarīgi ir arī jūsu līdzdalība draudzes darbā, galvenokārt apmeklējot mūsu dievkalpojumus. Jūsu aktīvā līdzdalība mums dod prieku darboties un censties vēl vairāk!

Priecāšos arī par katru rakstu, ziņojumu *Draudzes ziņās* – piemēram ziņas par laulībām, piedzimušajiem bērniņiem, kristībām, jubilejām u.t.t. Saprotams arī atvadu un piemiņu vārdus.

Jūsu kasiere Kristīne

Draudzes mācītāja:

Prāv. Ieva Graufelde

Malmvågen 16 B, 4 tr.
191 60 Sollentuna
Tāl.: 08-96 97 67
ieva.graufelde@brevet.se

Draudzes priekšsēde:

Zane Zalkalne

Björkvallavägen 10F
194 77 Upplands Väsby
Tāl.: 08-590 314 35
Tāl.: 070-632 20 06
zane.zalkalns@tele2.se

Draudzes kasiere un

"Draudzes ziņas" sastādītāja:

Kristīne Bergholca

Sickla Kanalväg 81
120 68 Stockholm
Tāl.: 0708 69 69 02
kristine@abc.se

Kapa jautājumi kārtojami pie:

Ainas Zvejnieces

Tāl.: 08-668 62 36
Flintbacken 16
118 42 Stockholm

Mājas lapa:

www.draudzes.se

Draudzes pasta tekošā rēķina

konta numurs:

35 17 73 – 7

Lettiska Församlingen i Stockholm

Plaujas svētku dievkalpojums svētdien 2. oktobrī plkst. 14.00

**Somu baznīcā
(Finska kyrkan)**

Pēc dievkalpojuma draudzes namā kafijas galds un loterija.

Atgādinām ņemt līdzī loterijai laimestu ziedojumu.

